

Dosarul nr.3ra-1342/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. N. Pasescic)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, L. Pruteanu, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Serghei Mocanu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Serghei Mocanu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de Serghei Mocanu și Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și a fost menținută hotărârea din 22 decembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La data de 08 noiembrie 2016, Serghei Mocanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 05 august 2015 s-a adresat cu o plângere Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal prin care a solicitat verificarea legalității prelucrării datelor sale cu caracter personal de către fostul său angajator SA „Drumuri Chișinău” și Colesnicenco Eugeniu.

Prin decizia nr. 239 din 27 octombrie 2016 al Directorului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Eduard Răducan s-a constatat lipsa încălcării prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal.

A considerat reclamantul că decizia nr. 239 din 27 octombrie 2016 al Directorului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Eduard Răducan prin care s-a constatat lipsa încălcării prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal, este emisă cu încălcarea termenului legal de examinarea a plângerilor, prevăzut de art. 27 din Legea RM nr. 133 din 08 iulie 2011 care stipulează că, subiectul datelor cu caracter personal care consideră că prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerințele prezentei legi poate înainta Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal o plângere în termen de 30 de zile din momentul depistării încălcării. În procesul soluționării

plângerii, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal poate audia subiectul datelor cu caracter personal, operatorul și, dacă este cazul, persoana împuternicită de către operator și martorii, de asemenea poate dispune efectuarea unui control inopinat. În urma examinării plângerii, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal emite o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obținute ilicit. Decizia este comunicată părților interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plângerii.

La fel, a considerat că decizia nr. 239 din 27 octombrie 2016 în partea în care s-a dispus lipsa încălcării prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal, este nemotivată din cauza că controlul s-a efectuat incompetent, superficial și părtinitor de către colaboratorul centrului, din care considerente s-a emis o decizie ilegală care contravine prevederilor Legii RM nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal și anume: prelucrarea datelor sale cu caracter personal din Registrul de Stat al Populației la 24 octombrie 2013 de către fostul său angajator SA „Drumuri Chișinău” și Colesnicenco Eugeniu care sunt contrare Codului muncii și Legii RM nr. 133 din 08 iulie 2011, fapte trecute intenționat cu vederea de către reprezentantul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

A solicitat reclamantul Serghei Mocanu anularea deciziei nr. 239 din 27 octombrie 2016 al Directorului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Eduard Răducan și constatarea faptului că pârâtul a încălcat termenul legal de 30 zile privind examinarea plângerii sale depuse la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova la data de 05 august 2015.

Prin hotărârea din 22 decembrie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău a fost admisă parțial acțiunea depusă de Serghei Mocanu și a fost constatată încălcarea de către Centru Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a termenului stabilit de art. 27 alin. (3) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, pentru examinarea plângerii din 05 august 2015. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La data de 11 ianuarie 2017, Serghei Mocanu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La data de 25 ianuarie 2017, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile declarate de Serghei Mocanu și de Centrul Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că concluzia primei instanțe precum că pretenția reclamantului privind constatarea faptului că pârâtul a încălcat

termenul legal de 30 de zile la examinarea plângerii din 05 august 2015, este întemeiată, or, în speță termenul scurs dintre momentul depunerii plângerii și recepționarea deciziei stabilite de lege depășește cu mult termenul de 30 de zile.

Totodată, instanța de apel a remarcat că prima instanță întemeiat a concluzionat că argumentele invocate de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova în decizia 239 din 27 octombrie 2016 nu au fost combătute prin probe pertinente și incontestabile de către reclamant, astfel decizia a fost emisă în conformitate cu prevederile legislației în vigoare fiind suficient argumentată, iar criticile aduse de reclamant în cererea de chemare în judecată nu sunt în măsură să combată motivele invocate în textul acesteia sau cel puțin să pună la dubiu temeinicia argumentelor indicate în textul deciziei.

Instanța de apel a reiterat și faptul că în temeiul Legii, instanța nu poate discuta conținutul unui răspuns la o cerere adresată unei autorități publice, deoarece petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv al autorității publice competente. În cazul în care autoritatea publică nu a răspuns la toate solicitările petiționarului, acesta este în drept să se adreseze instanței de contencios administrativ cu o cerere privind obligarea autorității publice de a-i răspunde la toate solicitările.

La data de 06 iunie 2018, Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Recurentul, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea respingerii acțiunii, deoarece instanțele judecătorești inferioare au interpretat și au aplicat greșit normele de drept material. A invocat că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil pe motiv că instanțele judecătorești contrar art. 239, 240 Codul de procedură civilă au emis hotărâri nemotivate și contradictorii.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele pricinii rezultă cu certitudine că decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 28 noiembrie 2017, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat de Serghei Mocanu la 04 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate

sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serghei Mocanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să mai menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Serghei Mocanu.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Serghei Mocanu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru